

Πρωινή προσευχή Οσίου Σωφρονίου Σαχάρωφ του Έσσεξ

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αιώνιε Κύριε, Δημιουργέ των πάντων ο καλέσας με εις την ζωήν ταύτην τη ανεξερευνήτω Σου αγαθότητι· ο δους μοι την Χάριν του Βαπτίσματος και την σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος· ο κοσμήσας με τη επιθυμία του αναζητείν Σε, τον μόνον αληθινόν Θεόν, επάκουσον της δεήσεώς μου.

Ο Θεός μου, ουκ έχω ζωήν, φως, χαράν, σοφίαν, δύναμιν άνευ Σου.

Αλλά Συ είπας τοις μαθηταίς Σου: «Πάντα όσα εάν αιτήσητε εν τη προσευχή πιστεύοντες, λήψεσθε».

Ὅθεν τολμῶ επικαλεῖσθαι Σε: Καθάρισόν με ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Δίδαξον με πῶς δεῖ προσεύχεσθαι.

Ευλόγησον τὴν ἡμέραν ταύτην ἣν ἐχάρισάς μοι, τῷ ἀναξίῳ δούλῳ Σου.

Ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τῆς Χάριτός Σου ἀδιαλείπτως ὁμιλεῖν καὶ ἐργάζεσθαι πρὸς τὴν Σὴν δόξαν ἐν πνεύματι καθαρότητος, ταπεινώσεως, υπομονῆς, ἀγάπης, ευγενείας, εἰρήνης, ἀνδρείας καὶ σοφίας, ἐπιγινώσκειν αἰετὶ τὴν ἀπανταχοῦ παρουσίαν Σου.

Κύριε ὁ Θεός, δείξόν μοι τὴν ὁδὸν τοῦ θελήματός Σου ἐν τῇ ἀπείρῳ Σου ἀγαθότητι καὶ ἀξίωσόν με πορεύεσθαι ἐνώπιόν Σου χωρὶς ἀμαρτίας.

Καρδιογνώστα Κύριε, Σὺ ἐπιγινώσκεις πάσαν μου ἔνδειαν, Σὺ γινώσκεις τὴν τυφλότητα καὶ τὴν ἀγνοίαν μου, Σὺ γινώσκεις τὴν ἀστάθειαν καὶ τὴν διαφθοράν τῆς ψυχῆς μου.

Ἀλλ' οὐδ' ὁ πόνος οὐδ' ἡ ἀγωνία ἡ ἐμὴ κεκρυμμένα Σοι τυγχάνει. Ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς μου καὶ δίδαξόν με τῷ Πνεύματί Σου τῷ Ἁγίῳ, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι.

Μη ἐγκαταλείψης με, ὅτι ἡ διεφθαρμένη μου θέλησις ὁδηγήσῃ με πρὸς ἄλλας ὁδοὺς, ἀλλὰ βιαίως ἐπανάγαγέ με πρὸς Σε.

Δος μοι, τῇ δυνάμει τῆς Σῆς ἀγάπης, στερεωθῆναι με εἰς τὸ ἀγαθόν.

Φύλαξον με ἀπὸ παντός λόγου ἢ ἔργου ψυχοφθόρου, ἀπὸ πάσης ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς κινήσεως μὴ ευαρέστου ἐνώπιόν Σου καὶ ἐπιβλαβούς διὰ τὸν ἀδελφόν μου.

Δίδαξόν με πῶς δεῖ καὶ τί με δεῖ λαλεῖν.

Εάν το Σὸν θέλημα ἐστὶ τοῦ μὴ ἀποκριθῆναι με δὸς μοι πνεῦμα εἰρηναίας σιωπῆς, ἀλύπου καὶ ἀκινδύνου διὰ τὸν ἀδελφόν μου.

Νομοθέτησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν Σου καὶ ἕως ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς μὴ ἐπιτρέψῃς παρεκκλίνειν με ἀπὸ τοῦ Φωτός τῶν προσταγμάτων Σου, ἕως ὅτου καταστῶσιν ὁ μοναδικὸς νόμος πάσης υπάρξεώς μου, προσκαίρου τε καὶ αἰωνίου.

Δέομαί Σου ὁ Θεός ἐλέησόν με.

Λύτρωσαί με ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἀθλιότητός μου καὶ μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὴν

οδόν της σωτηρίας. Εν τη αφροσύνη μου, ο Θεός, περί πολλών και μεγάλων δέομαί Σου, γινώσκων αεί την εμήν κακότητα, την αδυναμیان και φαυλότητα κράζω Σοι: ελέησόν με.

Μη απορρίψης με από του Προσώπου Σου ένεκεν της αλαζονείας μου.

Δος και αύξησον εν εμοί τω αχρείω την δύναμιν του αγαπάν Σε, κατά τας εντολάς Σου, εξ όλης της καρδιάς μου, εξ όλης της ψυχής μου, εξ όλης της διανοίας μου, εξ όλης της ισχύος μου, και δι' όλου του είναι μου.

Ναι, ο Θεός, δίδαξόν με δικαίαν κρίσιν και γνώσιν τω Πνεύματί Σου τω Αγίω.

Δος μοι του γνώναι την Αλήθειάν Σου προτού με απελθείν εκ της ζωής ταύτης.

Παράτεινον τας ημέρας της ζωής μου έως ότου Σοι προσφέρω μετάνοιαν αληθινήν.

Μη αναγάγης με εν ημίσει ημερών μου μηδέ εν ώ ο εμός νους τετυφλωμένος εστί.

Και όταν ευδοκήσης ελθείν το τέλος της ζωής μου προγνώρισόν μοι τον θάνατον, ίνα η ψυχή μου ετοιμασθή προς συνάντησίν Σου.

Έσο μετ' εμού, Κύριε, εν εκείνη τη ώρα τη φοβερά και απόδος μοι την αγαλλίασιν του Σωτηρίου Σου.

Καθάρισόν με από παντός αμαρτήματος φανερού και αποκρύφου, από πάσης ανομίας κεκρυμμένης εν εμοί και δώρησόν μοι καλήν απολογία ενώπιον του φοβερού βήματός Σου. Ο Θεός, κατά το μέγα έλεός Σου και την άμετρον φιλανθρωπίαν Σου, επάκουσον της δεήσεώς μου.

Πηγή: Σύγχρονοι Γέροντες – pemptousia.gr